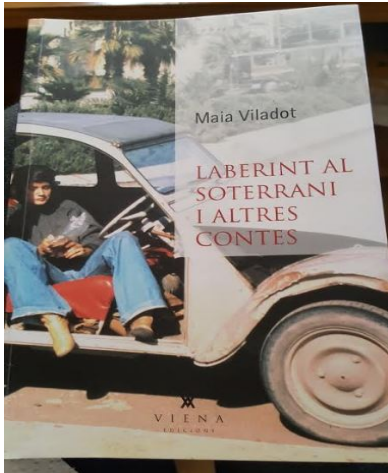

There are no translations available.

"Records d'infantesa, amb una Barcelona grisa com a escenari i el ressó dels serials de la Francis...". Maia Viladot (Barcelona 1951) publica "Laberint al soterrani i altres contes" (Viena Edicions).

Maia Viladot pretén descriure, a través d'una sèrie de relats curts, vivències personals i familiars d'una època molt concreta a la ciutat de Barcelona i en d'altres indrets del país.

En la nota de l'autora, que obre el llibre, ella mateixa ho explica així: "Els relats que presento són bàsicament autobiogràfics; com es diu ara, són 'relats basats en fets reals'. No són, doncs, ni relats plens de fantasia ni una obra de ficció."

Però podriem dir que són unes memories? És la pregunta que li fa La Independent.

Respon que el recordat **Josep Mª Castellet** solia dir, i repetir abastament, l'important que era escriure les memòries personals per a poder reconstruir la memòria històrica i col·lectiva d'un poble, d'una ciutat o d'un país.

Ara doncs, la pregunta següent i obligada és: Aquest llibre de relats personals i familiars poden pertanyer a això que deia en Castellet?

"Estic d'acord amb en Castellet. Avui dia es valora molt la història 'des d'abaix'. És a dir, la història de la vida quotidiana. Les autobiografies literàries són una eina que aporta la literatura per entendre la vida quotidiana de les cultures, dels pobles, del seu passat. Hi ha històries increïbles que molta gent podria explicar i que ajudarien a l'estudi de la memòria històrica amb el recull d'experiències i vivències", respon.

Reflexiona més i afegeix: "El meu llibre són, efectivament relats autobiogràfic; relats literaris i, per tant, la realitat es barreja amb la ficció dels records. Però les situacions i experiències que conto són reals."

Explica així per on van, doncs, aquets reals del seu llibre. Però en aquesta curta entrevista mantinguda 'on line' amb l'autora, encara hi afegeix un altra element de reflexió:

"En el marc d'aquest corrent de l'experiència i la quotidianitat, fa uns anys vaig publicar dos llibres: un d'ells es basava en l'estudi de l'evolució i instauració del concepte d'infantesa. Per exemple, a l'edat mitjana els nens i nenes no existien (tampoc les dones); eren concebuts com 'adults en miniatura'. L'estudi de la quotidianitat aporta com es va instaurar el concepte d'infantesa."

"Un altre llibre que he escrit és l'estudi de diverses obres i autors que utilitzen la gastronomia com a eina literària. A partir d'aquí, a través del menjar i el beure, s'analitzen els costums, els valors, els conceptes de la vida de les gents de pobles diferents (Lletres en sabor del Premi Sent Soví de la Universitat de Barcelona)", recorda.

Maia Viladot, relats quotidians com memòria històrica

Written by MMP. Redacció La Independent
Thursday, 14 March 2019 13:23

Ara, amb *Laberint al soterrani* i altres contes, Maia Viladot, doctora en Psicologia per la Universitat de Barcelona, escriptora, autora i editora entre moltes d'altres facetes, aproxima a qui llegeix aquest llibre a les seves pròpies vivències personals i familiars a través d'aquests relats.